

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

Львів, 12. травня 1929.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 сот.

Она маленькая инокша американского происхождения.

Як видно, енергія в американській імміграції ще доволі. Колиб так були сили спрямувати її в один бік, то можнаб створити дуже і дуже багате добро.

Лев Ясінчук

Замотеличення.

Учительський конгрес в Ужгороді. — Побіда русофілського напрямку. — Чеська поліція помагає „добшесам“. — В інтересі чехізації. — Дяковчителі — „аристократи“. — Пиргова побіда. — Витримати і працювати.

„Прагер Прессе“ подає з Ужгороду, що там відбувся дня 8. п. м. конгрес закарпатських учителів, в якому взяло участь до 500 делегатів.

На конгресі проявили себе два напрямки: український і російський, а радше українофілський і русофілський. Під час нарад частина делегатів виключала український напрямку у шкільництві. Коли до голосу прийшов пос. О. А. Волошин і в довгий промові почав доказувати, що закарпатські русини є частиною українського народу та що до шкільництва слід ввести українську літературну мову, русофілські делегати дикими окликами почали перебивати промовця. Тоді пос. Волошин візав свідоме українське учительство до опущення конгресу. Около 200 делегатів опустило конгрес і під проводом пос. Волошина подалися до будинку „Просвіти“, щоб там відбули свої наради. Однак чеська поліція (яка під впливом центрального уряду в Празі протегує русофілський напрямку) не допустила до наради і розпачала збирання як нелегальне. По полудні відбулося приватне збирання українських учителів під проводом пос. Волошина.

Після опущення конгресу українськими учителями русофілія винесли резолюцію про введення в народних школах поточної мови (закарпатського руснацького говору), а в середніх школах російської літературної мови.

„Прагер Прессе“, згадуючи про перемогу російського напрямку, зазначає, що це катастрофальна поразка українського напрямку на Закарпатті.

Ми є того погляду, що здержлива радість праського півофіліоза є безумовно передчасна. Дуже добре розуміємо інтенції клявофілсько-крамажівської Праги. Побіда русофілів, перемога російського напрямку серед закарпатського учительства йде по лінії бажань Праги. Російський напрямку у шкільництві петрифікує приналежність Закарпаття до чехословацької республіки з одного боку, а з другого (з огляду на х-милеву віддаленість Росії) творить податну основу під чехізаційні і колонізаційні заціли, що теж є передумовою згаданої петрифікації. Цікаво, що на Закарпатті, де перед десятима літами

не було ані одного чеха, сьогодні є вже 140 чеських народних шкіл і 300 чеських учителів. В інтересі Праги є підтримувати т. зв. язикове питання, себ-то язиковий хаос, а в дальшому розвивати розкладові русофілські тенденції, щоби тим чином легше і доцільніше переводити чехізацію. Чеські політичні партії, а між ними заприсяжені русофіли: крамажівці і клявофілівці, а в дальшому й аграрники, взяли в свою курателю громадське життя на Закарпатті й експериментують його по своїй уподобі і згідно зі своїми егоїстичними інтересами. Цікаво, що серед русофілських учителів найшли послух саме ті чеські партії, які не хотять ніяким чином допустити до перевірки русько-словацьких границь і які руську Прашашину держать в словацькій неволі.

Чеські русофілські партії виходять із założення: нехай бідні „руснаки“ чубаються між собою за „язиковий вопрос“, а ми тимчасом будемо їх чехізувати і виривати їм ґрунт із під ніг.

Крім чеських зазіхань і заціли до побіди російського напрямку причинилася крайня обмеженість, несвідомість та „аристократичність“ більшості учителів. Побілками на учительському конгресі вийшли русофіли, себ-то головні старі учителі, в більшості б. дяковчителі, виховані з одного боку в школі мадярського послуху, а з другого приписані до церковних книг. Ці консерватисти вважали російську мову, подібну до церковно-славянської, чимсь анцим, крашним, більш панським під мови „пастухів“, від мови ядрозної. Одночасно вони привикали ще за мадярських часів користися перед усякою владою й сапю виконувати її побажання.

І вони побідили. Але це є Пиргова побіда. Вони проти найживотніших інтересів свого народу, його культурного розвитку й його будучини, стали сапним оруддям у руках чесько-русофілських експериментаторів. Цікаво ще зазначити, що чехи нпр. не роблять перепон у видаванні українській комуністичній пресі (очевидно, крім конфіскації), але закрили український національний журнал „Наша Земля“, видаваний українською літературною мовою і фонетичною відомим поетом В. Гренжа-Донським. Ось що їх лякає, що творить для них небезпеку — поширення національної свідомості і тісного звязку з великим українським світом серед наших закарпатських братів.

Та побіда русофілів і тим самим чехізаторів, як ми зазначили, є Пирговою побідою. Скорше чи пізніше старе „аристократично“-дяковчительське покоління учителів уступить місце молодим учителям, вихованим в інших умовах, переняті свідомістю свого тісного культурного і всякого іншого звязку з великим українським світом. Одночасно підростає й молоде покоління таємної інтелігенції, проймає духом всеукраїнської єдності. Тоді побідить й народньо-український напрямку, який виведе на культурні вер-

шини й закарпатську вітку українського народу.

Наші брати на Закарпатті нехай тільки не траплять надій, нехай не попадають в сумніви, нехай ведуть систематичну освідомлюючу працю, нехай борються, а їх побіда певна. Аналогічний процес й аналогічні експерименти переходили також ми в Галичині і вертою працюємо вишши побідою. Нині московіфільство тримається подекуди у нас тільки завдяки чужосторонній протекції, але не має ніякого впливу на розвиток нашого життя. Так буде й на Закарпатті. Тільки праці, видержаності й завзяття! Боротьба за народню мову є боротьбою за українську культуру, за движнення народу на вищий ступінь розвитку, за будучину землі Коріатовичів.

Англія проти пляну Йонга.

Заява Черчіля в палаті громад.

Цими днями в англійській палаті громад поставлено два запити до уряду в справі репарацій. Один член консервативної партії поставив очевидно замовлений урядом запит до канцлера скарбу, чи уряд може дати висновок про стан репараційних переговорів у Парижі, і чи уряд хоче зняти на себе зобов'язання не приймати жадного розважання справи, яке мало би потягнути за собою більше обтяження англійських податників. Представник партії праці поставив запит, чи занадто в справах репарацій мають уповноваження змінити ключ розділу репарацій, який уложено свого часу на конференції в Спа. У відповідь на оба запити Черчіль відчитав заяву, яку вибрала на окремому засіданні рада міністрів.

В цій заяві між іншим говориться: „Репараційна комісія, що засідає в Парижі, складається з зовсім незалежних економічних аналізів. Англійський уряд, який переконався, що англійські делегати мають повне зроуміння до цілості репараційної справи, наслідком цього рішав не давати їм жадних спеціальних інструкцій. Він обмежився лише на утриманні з ними сталого звязку. Також при теперішньому стані річей уряд не бачить причини змінити своє становище. Однак уряд уважає за потрібне зазначити, що ні він, ні жадний інший уряд не звязані радами аналізів, все одно, чи будуть ці ради ухвалені одноголосно, чи лише більшістю голосів. Щоби запобігти зячепоконню за кордоном і в країні уряд уважає за потрібне заявити, що пропозиції, які тепер обсуджуються в Парижі, й які англійський уряд знає лише з газет, він цілковито не може прийняти і при жадних обставинах не возьме їх під розвагу“.

Після цієї заяви члени партії праці пробували ставити Черчілеві запити в справі „дарунків“ Франції, однак Черчіль відповів, що не хоче ослаблювати значіння відчитаної декларації дальшими відповідями і з огляду на це спікер палати не дозволив ставити дальших запитів.

Великанські метеори.

Нема може людини, яка не захоплювалася би чудним видом „падаючих зізд“ у погідний вечір або в зоряну ніч, особливо в серпні або листопаді, кожного року. Є і такий пересуд, що побачити падаючу зізду — це ворожба щастя. Якби це мала бути правда, то 7 і пів мільона людей на добу зазнало би якогось щастя, бо обраховано, що стільки метеорів спадає за добу на нашу землю — звичайно дрібних, може кільккакілевих, подібних до невипаленого коксу, або жулжю. При перекрою виглядають вони або як темний граніт (каміньний метеор), або як метал-залізо (залізний метеор).

Однак бувають і велитні-метеори, на шастя рідко, бо стрічу з ними треба вважати за велике нещастя. Де такий велит ападе, нищить, падає і торощить все на просторі так великим, як Чикаго, Лондон або Париж в одній секунд і то нищить так основно, що камінь на камені не остане, а сам заривається на кілька сот метрів у землю.

Один з таких велитнів можна оглядати в природнім музею в Нью-Йорку. Привезений з Гренландії, званий „Сар York-Meteorit“. Важить 36.500 кількграмів і складається з содіного нікелевого заліза. Першу гістку про нього привіз відомий дослідник Джон Росс з північної затоки Баффінбай. Другий дослідник північного бігуна Р. Е. Пері підіривав дві антрапи, щоб спровадити того чорного, заржавілого небесного гостя до Нью-Йорку.

Без порівняння більшим є другий такий небесний гість, зв. Арізонський метеор. На його слід наведено вірування Гопі-індіан, аселяючих арізонську державу (Арізона Стейтс) над Дяболом-Канон (дяволовський провал), в те, що один з трьох богів зійшов з хмар і поселився в пустині на височині Колорейдо. Два американські офіцери відфотографували з літака у віддаленні 30 кільккакілевих метрів від місточка Він-

слов в тій пустині величезне заглиблення, подобаче на діжку, або вигаслий кратер вулькану, а коли докладніше розслідили те місце, переконалися, що то місце спаду метеору, глибокке на 200 метрів, а 1 і пів кількметра в промірі. Довкола в промірі 10 кількметрів наїшли величезну масу дрібних відломків метеору: а скали порозбивані, покрушені, подірвані — це знак, з якою скорістю та колосальна маса впала на скали і зарилася ще так глибоко під поверхню. Обчислено цей метеор приблизно на 70.000 метричних сотнів, а скорість лету на яких 40 до 60 кількметрів на секунду, щоб міг в таких скалах зробити таке спустошення. Щодо часу спаду, то годі про него щось певного сказати. На основі стану авітриня розбитих скал можна здогадуватися, що сталось це може перед 4.000—5.000 літами.

Дуже фантастично описує що подію американець Вілліам Д. Бутвель (Boutwell) в зошиті журналу „Ді Нейшенел Географік Мегезін“ за червень 1928. Він пише, яке страшеня землі мусів спричинити цей метеор, який огонь за секунду засіяв на тисні кількметрів довкруги, який гук і тиск воздуха розлягся далеко а глуд краю.

Але американці приважують більшу вагу до реальних річей, ніж до фантастичних здогадів. Вони обчислили, що метеор представляє вартість великих мільонів доларів і тому рішались заризикувати кілька чи кільканацять мільонів доларів, щоби докопатися до величезної маси нікелевого заліза і стали в 1922 р. вертїти. Верчення показалося дуже утяжливим. Найлучші, найновіші сверли крутились начеб були з м'якого дерева, а коли дійшли до 450 метрів глибини і в мучі находили 50 прц. нікелевого заліза, мусіли припинити дальше верчення, бо ніякі сверли не брали того твердого металю, хоч, здається, вони ще не довертілися до властивого головного метеору. Навіть динамітом не можна його розсадити.

Однак цей анізонський метеор представ-

ляється дитинячою забавкою супроти сибірійського або тунгуського, який упав 30. червня 1908 р. в Єнісейській країні в пралісах тундрів над рікою Об, недалеко села Вановаря а в віддалі біля 1.500 верстов від Іркутська.

Н. Т. Бобровніков описав це місце спустошення торів в „Побліжайшен оф ді Астрономікаль Сосайте оф ді „Песифік“, бо сам брав участь в двох російських експедиціях для розсліду цього метеору в роках 1921 і 1927 під проводом Л. А. Кулика. Місце спаду метеору лежить в так недоступних мочарах, трясацях і тундрах, що перша експедиція не добила до нього. На просторі нечислених квадратних кількметрів, може як великі тернопільське і станіславське воззідства, праліс знищений спадений, дерева з корінням повизвертані, землі безчисленними отворами, ліжковатими, але великанськими поорана, горби, мов би яким великим плугом переорані, поперетинані, а борозди на кільканацять аршинів глибокі.

Головне місце спаду — це ціла долина, заглиблення в трясациську, недоступне для розсліду, і експедицією таки не розсліджене, бо і приступ для почину розкопів або верчення рішучо непригідний.

Лише про саму подію спаду метеору змогла експедиція зібрати деякі відомості, очевидно від тубильців, які з віддалі кільккакілевих верст мали нагоду запримити небесний огонь, почути страшний грім і тріск, та відчутти формальний „кінєць світа“. Бо що було ближче спаду, згоріло а одній секунд! Стайні з 1.500 ренами на кільканацять-верст від місця спаду згоріли так, що лишилась по них тільки невеличка купка костей.

Така то космічна сила тих метеорів, які всеж таки є тільки пилюнками супроти інших у вселенній блукаючих, небесних тіл, що а землею можуть зударитися і спричинити невідомі наслідки.

Виборча промова Льойда Джорджа перед жінками.

Цими днями Льойд Джордж виступив на великих зборах жінок у Лондоні. Рівночасно його промову передано телефоном до 12 інших міст на 16 жіночих зборів. Свою промову старий парламентарний тактик почав з зазначення того значення, яке мають тепер жінки в політичному житті Англії, бо виборчі жінки є тепер більше, ніж виборчі чоловіки. Однак ліберальна партія, — сказав він, — не боїться цього. «Я часто ставив собі питання, що було б в 1914 році, якби тоді в Англії та інших державах Європи жінки вже мали виборче право. Я переконаний, що тоді історія нації виглядала б інакше, і був би задержаний мир. Від 1918 р. ідея миру зробила великий поступ, але лише на папері. Справжнім ключем до мира є роззброєння. Та не звалюючи на пакти, Лігу Націй та договори, святиня мира побудована на папері, а святиня єдина збудована з міцної сталі, а її підвалини стоять на золоті». Далі Льойд Джордж критикував поведінку консервативного уряду в справі мира. В Женеві роками наражаються в справі роззброєння. Та це лише жалюгідна фірка. Там обговорюють різні справи, а не чіпляють самої суті проблеми. Тому справу роззброєння повинні взяти в свої руки жінки.

— 0 —

Кожний може збагатити

хто купить

льос 1-ої класи

Польської Державної Лотерії в найбільшій і славній
зі щастя канторі

„НАДІЯ“ ЛЬВІВ, вул. Сикстуська, ч. 6.

Головна виграша

750.000 зол.

Загальна сума виграшів — більше як

28 мільонів золотих.

Що другий льос мусить виграти!

Тягнення 1-ої класи вже 23. і 24. ц. м.

Ціни льосів:

1/4 льосу — зол. 10 — 1/2 льосу — зол. 20 — 3/4 льосу — зол. 40 —

Державна лотерія приносить річечно тисячам людей багатство і добробут. Забудьте ще нині, бо наш запас льосів на вичерпаний. На замовлення негайно висилаємо оригінальні льоси, разом з банкетом П. К. О. на безплатну пересилку належності.

В тій жесці витяги і виповнене переслати в письмі.

2001

Карта замовлень:

1-3

До „НАДІЇ“ ЛЬВІВ, вул. Сикстуська ч. 6.

Отримувачам:

ціна льосів по зол. 40 —

половина льосів по зол. 20 —

чверть льосів по зол. 10 —

Належність зол. . . . . пришло банкетом П. К. О., що дозвучить його фірма до льосів.

Ім'я і назвисько:

Додаткова адреса:

ЗАМІТКИ І ВІДГУКИ.

З характеристичної промови.

Маршал польського союзу Ігнат Дашинський, який нездавно виїхав в політичну подорож по Європі, виступив у Парижі пропагандистичну промову, що — *per analogiam* — не є повним інтересом і для нас.

Марш. Дашинський говорив про мартирологію польського народу (з додатком польських соціалістів) під владою займаних держав. В російській займанщині (в Конгресівці) в рр. 1906, 1907 і 1908 відано річно пересічно 200 польських соціалістів.

„Так поведи́лась в нас „словянська Росія“. А як поведи́лась з нами Пру́сія, „держава божого страху і добрих обичаїв“? Забракно полякам жмень, випадано польськиму мову зі школи і публічного життя. Ми бачили там-нешасних селян в Познанщині, що жили в нужденних помешках, тому, що пруська влада відмовилась їм права будувати дім на власному ґрунті. А все те в ім'я пруської культури!... Лише Австрія, побіжжена в р. 1859 і 1906, погодилась признати полякам національну автономію. Ми мали польський союз у Львові, два університети, академію мистецтв, гірничу академію, академію наук, польські школи і польські урядовці. Але зате Відень домагався худоби, вугля, абиля, грошей і рекрута. І австрійську займанщину трактувало як колонію, що надається до експорту австрійського промислу.

Також було життя поляків у самому серці Європи на початку XX. ст. Але *всероздані не смерті, як не зотли єжирати!*... Ми були постійним „буитарем“ для Європи, для демократії, для поступу.

Даліше бовідав Дашинський про трагедію поляків під час війни про боротьбу за незалежність, про те, що версальський трактат не збув „польського труна“... Во

Польська жила і прахнула вже як держава чотири дні перед закінченням зброї, а 11. листопада 1918. Аляксіскі народи дали Польщі „травни“, але для устояння держави з них мусіла Польща боротися далі аж докінця і війни з Східною Росією в літах 1919—1921, закінченої російським трактатом.

Тепер та Польща, яка була „вічним буитарем Європи“ в прикладній міру. Польська демократія хоч спеціально арадавати. Досі мало багато проблем Соціально-економічного Поль-

щі може рішати з аналогічними законодавствами інших європейських держав.

„Невдала лишила нам до розважання ще одне питання, а саме *життя національних меншостей*. Не можу тут розглядати всіх подробиць цієї проблеми, але вистане сказати, що польська демократія має *найліпшу в світі волю розв'язати ту справу згідно з духом рівності прав усіх громадян і пошани для їх духовного життя і національної культури*, яка повинна в Польщі найтішшим умови розвитку. Від наших меншостей вимагаємо лише *лояльності для польської держави, себто перестерігання того, що п. Чемберлен назвав у Женеві „чистими руками“*. Але ми далекі в від недоцінювання ваги і трудностей цієї проблеми“.

Так то воно на світі діється. На початку XX. ст. з і пів міль. поляків у реакційній Австрії мали національну автономію, польський союз, польську адміністрацію, університети, академії, а вате мусили доставляти Візантії худобу, вугіль, абиля. А понад 6 міль. українців у Польщі (по обчисленню Васильевського лише 5 міль.) в демократично-республіканській Польщі мали... *найліпшу в світі волю польської демократії розв'язати справу національних меншостей згідно з духом рівності прав усіх громадян і пошани для їх духовного життя і національної культури*“.

Правда, як мільо мали поляки перед війною в Австрії, а як багато мають українці після війни і після проголошення права нації в Польщі.

Чолом бити перед такою демократією і перед таким соціалізмом!

Новий плян репарацій для Німеччини.

Париський кореспондент газети „Шінаго Делі Нюс“ подає цілком подробиці про плян німецьких репарацій, який виробив представник Америки Ронт.

Німеччина має протягом 37 літ виплачувати річно пересічно 2,050 мільонів марок. Ця сума покривається таким способом: новий долгі союзнини до Злучених Держав 1270, чинити в північ до Делі 61, конти окупанції Злучених Держав 70, Франції 345, Бельгії 64, Італії 60, Сербії 55, Румунії 11, Португалії 14, Японії 15 мільонів золотих німецьких марок. Річні сплати починаються з сума 1675 міль. марок і збільшуються до 2100 міль. марок до 18 року і до 2367 до 21 року, а поміж аді до 37 року знімаються ті самі. По ушли-

Залізничні знижки на Загальний Зїзд „Рідної Школи“.

На Загальний Зїзд „Рідної Школи“, який відбудеться у Львові в понеділок дня 20. травня 1929 р. в селі ім. Лисенка, уділяє Міністерство Комунікацій рескриптом з дня 4. травня 1929 р. ч. III. Оу 5324/29 залізничні знижки. Відпорушники Кружків „Рідної Школи“ дістають знижкові карти з Головної Управи „Рідної Школи“ і ті карти мають остемпльовати на станції, з котрої відїжджають до Львова. За білет до Львова треба платити цілу ціну, натомість з поворотом прислуґує знижка для тих, що їхали П. класом позовина третою, а для тих, що їхали третьою класом позовина четвертою класом. Вилідати до Львова на ті знижки можна кожного дня, а при повороті зі Львова вони мають тільки 20, 21 і 22 травня ц. р.

Випастиє всі Кружки і всі Повітові Союзи Кружків „Рідної Школи“ негайно подати до відомо Головної Управи „Рідної Школи“ у Львові Ринок ч. 10, скільки карт для учасників вислати.

Карти лишаться на руки Повітових Союзів Кружків згідно Повітових Кружків „Рідної Школи“, хіба лише місцеві Кружки нададуть, щоб їм карти вислати прямо на їх адреси.

З огляду на залізничні знижки надіємося численної участі в Загальному Зїзді „Рідної Школи“.

Головна Управа „Рідної Школи“

— 0 —

З Буковини й Бесарабії.

Подання за українськими школами.

„Хліборобська Правда“, орган нац. хліборобської партії в українській мові, подає до відомо, що на руки посла Костя Кракаві прислали до кінця квітня подання за українськими школами: з повіту Чернівці 57 громад, з повіту Сторожинець 24 громади, з повіту Радівці 19 громад, з повіту Кімпольонг 1 громада. Разом прислали кругло 100 громад подання з домаганням української школи. Не прислало заяв у цій справі ще досі ок. 150 українських громад.

Курс історії України.

Заходом „Жіночої Громади“ в Чернівцях відбувся напромісті останніх тижнів курс історії України, доступний для всіх кругів українського населення. Викладав на цьому курсі д-р Леа Корут.

Українська захоронка в Чернівцях.

Тому 5 літ „Жіноча Громада“ в Чернівцях отворила українську захоронку для дітей-сиріт, у якій прохарчовує, одягає, ачить і виховує подальше число українських дітвори. Утримання цієї захоронки коштує пересічно 12,000 л. на місяць. З уваги на те, що на Буковині — по виказам парохіальних урядів — є понад 500 круглих сиріт, яким ніхто не опікується, „Жін. Громада“ хоче отворити для них Сирітський Дім і на ту цілу збирає телер інтенсивно фонди. Коли збереться потрібна сума, „Жін. Громада“ приступить до будови такого дому або купити готовий.

Поновні іспити для іеромунських учителів.

Заступники меншостей в румунському парламенті, між ними між українців сенатор д-р Во-

тодішній Залозецький, внесли протест до міністра освіти проти розпорядку міністерства в справі зарадження повних іспитів для професорів середніх шкіл. Регулярні, оголошені у „Віснику урядовім“ ч. 39, з 18. лютого 1929, ще погіршують статтю 132, уступ 3, закону про науку в середніх школах з 8. травня 1928. Цей уступ каже, що професори, котрі вже здали раз іспит, мусять поновно іспитуватися до 2 років, як при іспекції покажеться, що вони не володіють досить румунською мовою; а як не здадуть, то будуть віддалені від навчання. А в § 247 регуляміну ще каже, що початковий іспит професор може зарядити, щоб професор, який не знає добре румунської мови, хоч адав уже іспит, мусів іти до старого регату прислухуватися наці свого фаху в якійсь румунської професора протягом 6 місяців. Тимчасом буде його заступати суплент, побираючи 75 проц. його платні. Міністр може дати такому професорові приміщення в шкільній бурсі і 50 левів денно. Відтак професор мусить іще раз здати іспит із 4 предметів і дістати пересічну ноту 6. Як ні — тратить службу.

Голод у виленському воєвідстві.

„Катовіцер Цайтунг“ (ч. 108) подає від свого варшавського кореспондента такі відомості про голод у Виленщині. Там протягом останніх семи літ лише два урожаї були задовольняючі. Наслідком цього дуже зменшилася покунна сила сільського населення і це відбилося також на населенні міст. Урядово обчислено, що в виленському воєвідстві тепер 140.000 людей не має ніяких засобів поживи. Тому протягом двох останніх місяців дуже зросло число самогубств. З числа 700 крамниць, які має Вільно, 164 в останньому часі мусили спалити свою торговлю. Інші крамниці стоять перед руїною. Число запротестованих веселів незвичайно зросло. В багатьох місцевостях Виленщини почалася пошесть голодового тифу.

Уряд у Варшаві ухвалив певні засоби на виживання дітей. Крім того засновується приватний допоміжний комітет, на чолі якого має стати президент республіки.

В ювілейному році.

Свята „Просвіти“ за океаном.

Зачуєні Держави.

Detroit і Hamtramck, Mich., центр фордівських автомобільних заводів, святкував 17. березня ч. р. величаво 60-ліття „Просвіти“. Ініціатором і душею свята був п. Мих. Чемний, бувший січовий стрілець. Комітет свята теоретично представляв 12-тих місцевих товариств, а саме: IV. округа гетьманських Січей, братство „Провидіння“, т-во „Зіода“, українська греко-католическа, братство св. Арх. Михайла, спів. т-во ім. І. Котляревського, сестринство Неп. Зач. Пр. Д. М., Український Амер. Жін. Клуб, український нац. хор „Думка“, Українсько-Американський Гор. Клуб, український муз. хор „Бандурист“, українська кат. церква. В егзекутивну комітету входили: М. Чемний, Анна Стецько, А. Мохорук, Н. Голік та І. Братусь. Підготовка йшла також при допомозі преси. Заходами голови комітету п. М. Чемного видано окремі афіші, програми, то-що. Святочний день розпочало урочисте Богослуження, відправлене о. Ст. Побуцьким, який виголосив при тому дуже гарну й річеву проповідь. Саме свято розпочалося в гол. 8-й вечором у салі „Української Хати“ при вул. Грейлінг у Гемтрекс, Мич. Богата й різноманітна програма перенесла учасників (понад 500 осіб) думками до старого краю та квітнула їх голови а пошани й подяки перед працею й заслугами найстаршого українського товариства. На програму зложилися: вступне слово о. Ст. Побуцького, реферат п. Т. Кошля, декламації п-ні А. Гарматюк та п-ні Р. Пристай і І. Голіка й вокальні готції 3-ох хорів: „Думка“ — дир. І. Атаманець, хор ім. Котляревського — дир. А. Стецьковський та „Бандурист“ — дир. М. Федотиня. Всі три хори закінчили свято національним гімном. Окремою точкою програми була роздача головною комітету членських грамот „Просвіти“. Велике враження зробив на присутніх образ-аллегорія „Просвіти“ кисти арт-малюра п. І. Руніка. Свято дало львівським „Просвіті“ 100 дол. дару та деяку кількість членів. Про це величаве свято згадували також місцеві американські й польські часописи.

Канада.

Edmonton, Alta. Заходами Інституту ім. М. Грушевського та Стрілецької Громади відбувся 24. лютого ч. р. величний концерт. Дуже інтересний реферат про „Просвіту“ виголосив п. Нащин, що навчався до асистентів політ. пі-

аван присутніх до переведення абірки, яка дала 82 дол. дару для „Просвіти“.

Kenora, Ont. Т-во „Просвіта“ ім. Т. Шевченка відсвяткувало 60-ліття „Просвіти“ урочистим концертом у дні 9. грудня м. р. Концерт дав 9.20 дол. дару.

Regina, Sask. Греко-Католический святкував ювілей „Просвіти“ театральною виставою „Піста жидівни“, яку відіграв амат. театральний кружок. Виставу попередив візит місцевого па-роха. Дохід в квіт 25 дол. переслали на дар старокраєві „Просвіті“.

Saskatoon, Sask. Питомці Українського Інституту ім. П. Могили устроїли концерт, дохід з якого в квіт 16.65 дол. переслали на дар „Просвіті“.

Німецький меншовистий меморіал.

Берлінська преса заповідає оголошення німецького меншовистого меморіалу. Меморіал ґрунтується на принципах, висловлених мін. Штрессманом на женецькій конференції і яде в двох напрямках: 1) в напрямі допущення до участі в комісіях, які мають розглядати справи меншовистів, представників держав, які етнографічно є алязані з даною меншістю, 2) в напрямі установлення постійної комісії для менш. справ на араок існуючих уже при Лізі Націй комунікаційної та господарської комісії і т. п.

Чубар про Польщу.

На з'їзді рад, який відбувається в Харкові, голова ради народних комісарів України Чубар у промові, присвяченій польсько-українським відносинам, сказав м. і. що сім мільйонів українців у Польщі не мають власної державності та що цей стан є ненормальний. Присутні на залі ген. консул Польщі в Харкові Стебловський на знак протесту кинув дил. ложку.

Подібне трапилося в Тифлісі, де представник України виступив проти Польщі, а м. і. сказав, що „український наріз за кордоном стоїть під чоботом Шлеудського“. Присутній на залі польський ген. консул у Тифлісі Мосговський виштов із залі.

Наслідник Бухаріна.

„Руз“ повідомляє, що наслідником Бухаріна на становищі голови комітету буде Шмераль, чеський комуніст. Шмераль жонатий в Сталіновою сестрою та втішається довірям теперішнього диктатора СРСР. Шмераль вже давно передбачали на це становище від коли Бухарін попав у неласку.

Замість неділі „ленінськ“.

Російський вчений проф. Кайбородов опрацював проект зміни календаря. Новий календар введуть від 1. січня 1930. Проект передбачує два відпочинкові дні в тижні — суботу та неділю. Обов'язковим святоточним днем у цілому СРСР має бути субота, яка в російській мові називається „неділя“. Слово „тиждень“ заступлено назвою „трудоточний етап“ Слово „неділя“ (воскресеніє) заступлять назвою „звільнясь“. Усі свята за виком 12 рев. свят мають скасувати.

Після замаху на Вальдемара.

В слідстві в справі замаху на лит. прем'єра Вальдемара доказали чотирьом арештованим участь у замаху. До них належить і студ. ун. Висліжко, який був ранений підчас утечі наслідком вибуху ручної гранати.

Розстріляли.

Бюро Вольфа повідомляє з Ковна, що лит. терористів Рогуз, Маркевіса, Анатаса та Гавенаса, яких 21. січня арештували в Шавлях, озброєних у революєри та грабати, воєнний суд засудив на смерть. Засуджені ввели просьбу до през. Сметони, щоб помилував їх, але Сметона не ухвалив подання. Присуд виконано в неділю рано.

1718 кандидатів на 615 мандатів.

На льондонській біржі сподіються, що консерватистам удасться одобути 275 мандатів, Лейбур Парті 245, ліберали 90 мандатів. На 615 мандатів до анг. парламенту кандидує 1718, а саме 688 консерватистів, 366 членів Лейбур Парті, 306 лібералів, 31 комуністів і 27 інших. Між кандидатами є: 67 жінок, із того 25 із Лейбур Парті.

„Роте фане“ пробук виходити нелегально.

Президент берлінської поліції завісив тижневик „Монтат Цйтг.“, який є повсякчасним вищом „Роте фане“. Різночасно поліція ско-

фікувала в друкарні при Гольманнтрає „Роте Туріфане“, що виходила нелегально на місці „Роте фане“. „Туріфане“ мала подає фільшине місце появи: Амстердам. Власника, друкарів а рштували.

Троцький.

Продовження заслання.

Троцький перенісся на острів біля Царгоро да і там побуде ціле літо.

Політбюро на вхвалення Сталіна ухвалило продовжити речинєвє заслання Троцького, що минає 1. червня ч. р. Про цю ухвалу повідомля Троцького амбасадор СРСР в Англії. Ухвала умотивована тим, що Тр. не змінив свого становища до ком. партії й уряду. Коли така аміна не наступить до січня 1930, то управа компартії рішає розглядати плян відібрання Троцькому більшовицького громадянства.

Після німецького демаршу.

Більшовицький уряд у відповіді на демарш нім. амбасадора в Москві відповів, що військовий комісар Ворошилов не давав у своїй промові мішатися в нім. ви. справи. Крім того більш. уряд обіцяв перерезати слідство в справі карикатур, що обиджували визначних нім. держ. мужів, яких ужалі в дем. поході в Москві 1. травня.

Перед порозумінням між Йонгом і Шахтом.

„Н. Фр. Пр.“ повідомляє, що на конференції, званої у Паризі задала ухвала, на основі якої дискусія над висотою нім. рат завішено аж до хвилі покінчення безп. переговорів між Йонгом і Шахтом. Ухвала ця затрівожила фр. політиків, які бояться, що порозуміння між тими двома фінансистами вступить коштм Франції, та що знову зажадають від неї уступок. Кажуть, пібате Шахт зрієся домагань політ. натури, які передше постанови.

Зі спортивного життя.

Товариські змагання.

Тьвія: Чорні — Потоп 2:1 (0:1).
Львів: Тім А-кл. ТімБ-кл. 5:4. (2:0).
Львів: Репр. резерв. ліг. — Тім. клубів жі-льських 10:2 (5:0).
Львів: Спарта — Лехія 3:1.
Краків: Краковія — Вісла 1:1.
Варшава: Лягія — Варшавіана 5:0 (1:0).
Познань: Репрез. А-кл. — Варта 4:1 (2:1).
Лодзь: Туристи — І. К. О. 3:1 (2:1).
Катовиці: Рух — Л. Ф. Ц. 3:2 (1:1).

Закордон.

Відень: Гакоат — Австрія 3:3.
Відень: Ніхельсон — Вінна 2:2.
Відень: Радіа — ВАЦ 6:3.
Загреб: Граджанскі — Славія (Софія) 4:2.
Букарешт: Югославія — Ромулія 3:1.
Бухарест: ФТЦ — Кішешті 6:1. П. Окр.—
Сабарія 1:1. „33“ Кер — Шомодь 1:1. Немаєт —
Баштія 4:0. Бочай — Уйешті 3:1. Адміра (Відень) — Гуагарія 1:0.

Меч 34⁷ ашу Дейвіса.

Ситківкові змагання у Варшаві між Польщею й Англією скінчилися поразкою Польщі 3:0.

Ексцеси.

В неділю о півночі вул. Косцюшка, Сикотуська, Коперника в Академічна були теревові ексцеси. Около 50 молодих людей вишло з дварни „Льон“ і побили силні пішкди.

Офісні співачки пішли на вул. Академічну. Тут побили пішкди фірма Ліндербергера. Тут звалилися поліція і демонстранти розійшлися. Не арештовано нікого.

НОВИНКИ.

— Заняття „Діла“. Вчорашнє число „Діла“ (4 103) заняло львівське Староство Гродське за допис а Янова к. Львова про події на тамошньому цвинтарі в часі наших Великодних Свят. Це 12-а з черги конфіскація нашого органу в цьому році.

— Львівська хроніка. 55-літня Софія Ушерко скочила з 1. поверху а самогубини памір; зламала тільки ногу. На товаришім двірці лагон відріза руку неосеребеному робітничкові Я. Шамацеві. За замаршнівськом рогачком а Голоску Вел. бандити напали в ночі на дім Дрехеря, починаючи стріляти наосліп; коли збіглися до двір бандити втікли.

— Несподіванка для антикарів. Варшавське мі-

ся про ціну каменя на будову. Вже через вікно з хати побачив, як переїжджали дорогою візники з деревом при сильній охороні поліції. За кілька хвилин почули постріли в хаті крісові стріли, а за хвилину прибігла до хати обв. Настя Хмеляр з плачем і кричала: «Дядьку, рятуйте мене! Я ранена в руку!» Але обв. Марчишин не мав змоги прийти їй на поміч, бо в тій хвилині хтось крикнув до нього: «Вашого сина також ранили!» Обв. вибіг скорим кроком з хати. Перебігши кілька десятків кроків поміж людьми, які втікали до дому, він зблизився до поліції на яких 100—200 кроків. Тоді побачив свого сина біля хати Васня Росоцького. Обвинувачений мусів перейти через гостиниць, щоб дістатися до свого сина. Саме тоді, як він переходив через гостиниць, почув команду команданта поліції: «Раз, два, три!» Після вже другий раз стріли до людей і тоді його ранило в спину, себ-то ззаду. На спростування предс. Тертія, що поліція лише один раз стріляла до людей, між якими мав бути також сам обв. Марчишин, він рішучо обстоював при своєму зізнанню і твердить, що поліція стріляла гальовою дівчи до людей. На питання обор. д-ра В. Старосельського, хто міг би підтвердити з хати Васня Теслюка, що обв. був спершу в їх хаті і швидко пізніше вибіг на дорогу, обв. називає Василя Теслюка і його жінку, які також сидять на лаві обвинувачених.

Не менше цікаві були зізнання обв. Івана Антоновича. Цей обвинувачений запевняє, що його це було цілком у селі під час самої трагічної події, бо був у лісі. До села повернувся вже по тій критичній ситуації. Тут довідався вже про все. Саме тоді прийшов до нього Дмитро Марчишин і просив його завадити рани його батькові Степанові (обв. Антонович вернувся з польського війська, де був при санітарній службі). Того вечора переказав він ще рані Іванові Курішцеві і Степанові Пастернакові. В часі його повороту до хати стрінув обвинуваченого поліцей Бахля, перевів у його реалію і знайшов лише перев'язку, але проте казав, що обв. вертає зі страйку і за це він ніби знайшовся на лаві обвинувачених.

Зізнання інших обвинувачених кидають не менше ярке світло на цілу ту трагічну подію. І так обв. Петра Бутвинника поранено в руку не на гостиниці, куди їхали візники з деревом, але в бічній вулиці, як він вертав до дому з крамниці, де ходив за цвяхами і кілками до чобіт. Подібні зізнання і інші обвинувачених.

Але вже найцікавішу історію оповів перед трибуналом обв. Швед. Він зізнався, що критичного дня пробив його поліцей Поспешні

багнетом у плече. Однак перед слідчим суддею обв. Швед зізнався, що він послизнувся по снігу і впав на поліцейанта та сам скалічився. Після того предс. Тертія питає обв. Шведа: «Слухайте, скажіть, як то виставило було?» Обв. Швед пояснює, що перед слідчим суддею зізнався лише так тому, бо на поліції йому сказано: «Якщо зізнаєшся, що поліцей тебе скалічив, тоді підемо до арешту». Тому то він боявся признатися перед слідчим суддею, хто його скалічив.

На тому перервано розправу до понеділка. В понеділок будуть зізнавати вже свідки прокуратури.

3 театру.

Театр ім. І. Тобілевича в Станіславові: «День і ніч» — трагедія на 3 дії Анського.

Зміст цієї пєси добре відомий, тому не будемо його перераховувати. Її ідея, це відвічна проблема Добра й Зла, боротьби, що від віків йде в душі чоловіка, боротьба Бога з Сатаною — дня і ночі. В атмосфері, де Зло є безоглядно, безпощадно нищене, в атмосфері, де найвищим каньоном церковна догма, де на життя дивляться через призму декальогу і таїзму — виступає сильна стаття нападка чудотворних рабів ребе Дона. А понад ним жорстокий і мстивний Егова, що за гріх до десятого покоління карає. Та проворний, хитрий Сатана розточує перед очима ребе усю розкіш життя і перед ребе-аскетом викидає, мов пишна троянда, його племінниця Міріам.

Родю ребе креував п. Блавацький. У його відтворенні ребе Дон це не свідомий своєї сизни жрець жорстокого Егови, для якого нема таємниць, що навіть над смертю має владу — а неспосібний до життя, славолюбний фантаст. І тому, помимом доброї гри п. Блавацького, відсутність злогічного повчання подій у трагедії, ослаблювала враження, яке вона могла викликати. Пан Блавацька, в ролі матері, в І. дії вишила досить багато, зате в ІІ. дії грала з великою експресією і дуже добре відтворила трагічний момент смерті матері. Зі зрозумінням грає п. Кичій родю Хананія, але в ІІ. дії, в найбільш трагічному для Хананії моменті, коли вилізати усі його дотеперішні погляди, — не дав потрібної сили чуттєвому переживанню і загальну вагість крещай значно ослабив. Дуже добре виявився п. Ленська в ролі Міріам, п. Боровик як кантор, п. Пазорій в ролі слуги, п. Данчак як сват Мендель, п. Білокурський у ролі ребе з Саврана і п. Кемпова як жінка кантора. Усі гуртові сцени аж до подробиць опрацьовані, а в загальній постановці трагедії

слідно великий вказів праці режисера. У розвитку театру в Станіславові вистава цієї трагедії — одна з кращих сторінок.

М. К.

Нові книжки й журнали.

«Кооперативна Республіка», економіко-но-суспільний місячник. Ч. 5. Львів, травень 1929. Рік видання П. Зміст: К. К.: До методики економічного будівництва; О. Мицько: Внутрішня торгівля РСРП; і положення селянства; А. Купинський: Культурно-освітня діяльність кооператив; М. Творидло: Шляхи розбудови с. госп. кооператив; О. Охрим: Члени старих і нових кооператив, об'єднаних у РСРП; П. Панченко: Огляд діяльності ПСК у Стрию за 1927/28 р.; Нові методи праці; Рік боротьби з мажором; Пропаганда між молоддю; Господарська хроніка; З преси; Вєщина.

«Поступ», вісник літератури й життя. Зміст: А. Курдидик: Христос ходить; Б. Гомзин: Дені; А. Курдидик: Мученики; А. Вартовий: Зміст; Б. Гомзин: В сорок літ; д-р М. Гнатішак: Театр у Берліні; М. Козак: Гетьман Павло і його рід; Р. Копач: Метрополіс і колонія; д-р П. Ковалів: Господарська підбудова; Я. Бохенський: Срібні тіни; Вєщина; З світа; Тиранія рівності; З природи й техніки; Бібліографія; Лист до Редакції; Нахислані книжки й журнали.

«Сільський Господар», господарський часопис. Ч. 9—10 з дня 1. і 15. травня 1929. Річник XV. Львів 1929. Ювілейне число. Стор. 48+8+28 («Українська Голосина», «Шоколадництво», «Український Помічник»). Форм. 4°.

«Альбом Українського Кіно» ВУФКУ. Київ 1928. Портрети українських фільмів і кадри з фільмів. Стор. 51. Форм. 4° на гарному кредовому папері.

«Вісти Спільні Інженерів та техніків українців емігрантів у Польщі». Warszawa, Підвал 16. М. 15.

«Жіноча Доля», двотижневик для українського жіноцтва. Ч. 9—10. Рік V. Коломия, 1. і 15. квітня 1929.

«Вікна», література - мистецтво - критика. Ч. 4. Рік II. Львів, квітень 1929.

«Вісти з Лугу», письмово присвячене лугоном і січовим справам, просвіті і наущі. Р. IV. Ч. 4. за квітень 1929 р.

Przewodnik Drzewny, organ związku zawodowego urzędników przemysłu drzewnego. Rok 4. Nr. 3. Lwów, w kwietniu 1929 r.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр:
Понеділок 13-го, г. 7:30 веч. «Бродвей».
Вівторок 14-го, г. 7:30 веч. «Кармен»,
антуст капеланка Бердєва і М. Рон
скало.

Малий Театр:
Понеділок 13-го, г. 7:30 веч. «Варшавський журні».
Вівторок 14-го, г. 7:30 веч. «Полад Марево».

Кіно.

«Аполло»: «Полука кохання».
«Кодосон»: «Горіле авто».
«Лек»: «Любов козаків» (Льва Толстого).
«Маруся»: «Історія кокетки Люка».
«Оаза»: «Через гріх до щастя».
«Палас»: «Американська краса» і «13
вишня страху».
«Пак»: «Брудні гроші».
«Пасаж»: «Демон кохання золота».
«Фатоморган»: «Нуддари» (В. Гіго).
«Химера»: «Я стати прихадною».

Програма радіо.

Понеділок 13-го.

Льондон (158). Музика з готелю Сел-
дз. 19:45. Зигфрід Вагнера.
Париж (1744). 21:45 Концерт старо-
франц. пісень.
Лингенберг (402). 20:00 Концерт з
Дессауфору.
Давентрі (402). 21:45 Скрипка. 22:15
Музика до танців.
Мілан (5042). 20:30 Оперетка.
Відень (5199). 20:00 Баляди Лева
(спів і форт.).
Штутгарт (3741). 20:15 «Мародери» роман-
тич. опера Лорінінга.
Ленінград (1060). 18:00 Радіоконцерт:
Рахманінов, Шопен, Понов, Стравін-
ський.

Москва (11123). 10:30 Кабаретова
музика. 16:00 Популярний концерт.

Харків (1680). 9:00 Українська музика.
19:30 Симфоніч. концерт.

Київ (775). 18:15 Камєсна музика. 19:30
Етнографічний концерт.

Варшава (13951). 17:35 Легка кавар-
няна музика. 20:30 Міжнародний концерт.

Вівторок 14-го.

Льондон (158). 19:45 Концерт радіо-
оркестри. 22:40 Музика до танців.

Париж (1744). 16:45 Концерт.
Берлін (4754). 17:00 Концерт. 20:10
Вєчєрня програма.

Відень (5199). 20:00 Концертна Ака-
демія з інституту сальні. 21:40 Хор
«Мадригалфєррай гугл».

Мілан (5042). 20:30 Староіталійська
музика.

Рим (4455). 20:45 Вокально-інструм.
квартет.

Будапєшт (545). 22:30 Циганська му-
зика.

Київ (775). 19:00 Опера.
Харків (1680). 17:00 Камерний кон-
церт. 18:30 Концерт для села.

Москва (11123). 10:15 Музичний ранок.
Камєсна (5000). 20:00 Вєчєрня про-
грама.

Берн (406). 20:00 «Гаспароне», оперет-
ка Міллєра.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакції не відповідає

Репертуар Нового Українського Те-
атру Дир. П. Карабінювич.

Підгородчани: 13.V. «Маруся Но-
гославна». 14.V. «Вік».

Львів: 15.V. «Базар» саль Лісенка.
1931.

Фортеп'яновий вєчєр Парі Гераси-
мович і Парі Герасимович відбудеться
в п'ятницю 17 травня о год. 8 вєчєр в
саль Муз. Тов. а. м. Лісенка. Програма
в ціні 1 зол. для східної молоді 50 коп.
скажуть як карта вступу. 2005 1—2

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

У НЕБАЖУЮ збудову ниньсько-
у ліжничку встановлену через П. К. У.
в Бучачі на ім'я Лисий Ярослав, уроджен-
ний 1903 р. в Ланчин повіт Надєрня.
1933.

М ДНІ бразилетки, також існує 6-
журтєрні поручає дешєво Дом б-
ровські-Розажєвські, Львів (Го-
тедь Жорж), Тел. 7—22. 1366 43-7

Д РУКАРСЬКА машина «KAISER» ви-
мір рани 791/1, 1071/1, в добріх
стані на продаж. Устні або письмові
оголошення до Адміністрації «Діла» Ри-
нок 10. 2—3

ХЛОПЦІВ до науки старєства, одно-
го з початками прийме Іван Стефа-
нівський Львів вуз. Куркова 14. 1907 3-3

П ЛІСН, гафти, мережки, ендзі, вєзри,
пасажулки, М. Козловська, Львів,
Академічна 22. 1—6

ПОШУКУЮ соціальних, рухливих, ви-
мовних агентів (ок) якби ходили
від дому до дому з зєрами та продава-
ли нерухомі на провінції. Зголошення
в Торг-Пром. Банку Львів, Боляк 4.
І. п. від 4—5 год. по д. 1907 2—3

ГОДИННИК ВАПІ буде найкраще на-
правлений у найбільшій годинничар-
ській роботі Івана Зєльєнєра й а
Львів на. Марійська ч. 5. — З провінції
просимо репарати прислати поштою —
Староводні дамські годинники переро-
бляємо на ручні. 162-7

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

Спеціаліст нестє вітєлі, серці і жєлєзда

д-р Фелікс Ган

Львів, Городецька 46.

432 Пересилєння Рєнтгєном. 8—21

24 зол. **СТОЛОВЕ НАКРИТТЯ** 24 зол.
з хінського срібла: 6 ложок, 6 вилок,
6 ножів і 6 ложочок тільки у
Б. ГРИНБЕРГА, Львів,
вул. Синіуська ч. 4. Тел. 59—2

Купимо:
ІСТОРІЮ УКРАЇНИ-РУС
Грушевського,
том 6-ий, 7-ий, 8-ий.
Літ. Наук. Вісник: 1890, 1899.
Книгарня ім. Шевченка, Львів,
2000 Ринок 10. 1—1

Пнеума-
ТИКИ
«MICHELIN»
поручає фабричний склад:
Витовд ТРАНДА
Львів, вул. Подільського 3
2006 Телефон 8—43. 1—3

АВТОБУСИ і ТЯГАРІВКИ
CHEVROLET
підвом готові до їзди негайно
2007 доставляє
АЛТШИЛЕР і Ска
Львів, пл. Марійська 6-7.
Телефон 18 19 і 64—65.

Ширіть наш часопис!